

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

2. Demissas preces &c. Litteræ in forma Brevis ad universos Fratres
Ordinis Prædicatorum Professores adversus Calumnias Doctrinæ SS.
Augustini & Thomæ intentatas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, nou autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem presentibus pro expressis, & inferis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

Volumus autem, ut earumdem praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personae in Dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa. Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Maii 1723. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Die 13. Maii 1723. P. A. secundo.

Confirmat ut in rubr.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, tametsi praemissa a memorato Innocentio Praedecessore nostro, ac saluberrimo fuerint constituta, & ordinata Consilio, illa nihilominus, nec dum plenariae executioni, ut par erat, demandata fuerint, neque proinde optatos fructus usque quaque proferre valuerint; Hinc est, quod Nos probe considerantes, nihil magis alios ad veram Pietatem, & Dei Cultum assidue instruere, & excitare, quam eorum vitam, & exemplum, qui se Divino Ministerio dedicarunt, facileque fieri posse, ut Populus in via Domini prospere, & feliciter progrediatur, si Clerus illi prae luceat, ac suavem in eo Sanctioris Disciplinae, bonorumque Operum odorem diffundat, ac propterea eorumdem praemissorum ad hunc tam pium, & salutarem finem tendentium subsistentiae, ac paratae executioni, sublatis quibusvis impedimentis, quantum cum Domino possumus, Pastoralis nostra cura, & sollicitudine consulere cupientes, praesentibus Innocentii Praedecessoris Litteras, & quaecumque in eis constituta, ordinata, sancita, decreta, & declarata, ac aliis quomodolibet contenta, & expressa, Auctoritate Apostolica, tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit, innovamus, & de novo constituimus, ordinamus, sancimus, decernimus, & declaramus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus.

Mandatum pro Executione.

§. 3. Nec non tam Dilecto Filio nostro, & Sedis praefatae in Regnis Hispaniarum Nuncio nunc, & pro tempore existenti, quoad ea, quae ad ipsum, ejusque Tribunal pertinent, quam Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, Episcopis, caeterisque Locorum Ordinariis, & Superioribus, ac etiam Dilectis Filiis utriusque Clero Seculari, & Regulari eorumdem Regnorum distincte, ac sub interminatione Divini Judicii Auctoritate praefata harum Serie praecipimus, & mandamus, ut illa omnia, & singula omni mora, dilatione, & cunctatione sublata, debita Obedientia exequantur, & accurate, ac exacte servent, faciantque respective illa ab iis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum eadem Auctoritate omnimoda executioni demandari, & inviolabiliter observari.

Clausula sublata & decretum irritans.

§. 4. Decernentes pariter, ita in praemissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Audi-

tores, ac ipsius S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictae Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & Auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis Auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quae praedictus Innocentius Praedecessor in Litteris suis praesentis voluit non ob stare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Praesentium publicatio in rationis personalis vim habet.

§. 6. Ut autem eadem praesentes Litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum Exempla ad valvas Ecclesiae Lateranensis, ac Basilicae Principis Apostolorum, nec non Cancellariae Apostolicae, Curiaeque generalis in Monte Citorio, & in Acie Campi Florae de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; Sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illae concernunt, perinde arctari, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatae fuissent.

Transumptorum fides.

§. 7. Utque ipsarum Litterarum transumptis, seu Exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa. Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Septembris 1724. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. 23. Septembris 1724. P. A. primo.

F. Card. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die vero Prima Octobris, Pontificatus SS. D. N. D. BENEDICTI, Divina Providentia Papa XIII. Anno Primo, supradicta Littera Apostolica affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Principis Apostolorum, S. Joannis in Laterano, & S. Mariae Majoris, prout similiter ad valvas Cancellariae Apostolicae, & Magnae Curiae Innocentiana, & in acie Campi Florae, aliisque locis solitis, & consuetis Urbis, dimissis copiis, ut moris est, per Nos Franciscum Baldum, & Dominicum de Martinis Apostolicos Cursores.

Publicatio.

Joannes del Rè Mag. Curf.

I I.

Litterae in forma Brevis ad universos Fratres Ordinis Praedicatorum Professores adversus Calumnias Doctrinae SS. Augustini & Thomae intentatas.

Roma MDCCXXIV.

Dilectis filiis universis Fratribus Ordinis Praedicatorum Professoribus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Demissas preces, & æquissimas conquestiones vestras, quas dilectus filius Augustinus

finis

stinus Pipia totius ordinis Magister Generalis Religioſæ vitæ exemplis, ac doctrina prudentiæ commendatiffimus ſupplici libello ad Nos detulit, ea benignitate complexi ſumus, quam & veſtra in Catholicam Religionem ampliffima merita, & Noſtra, quam dudum profeſſi ſumus erga ordinem Prædicatorum obſervantia filialis, Noſtræque demum humilitati impoſitum paternæ caritatis, & ſollicitudinis officium poſtulabant. Quod igitur agrè admodum, ut par eſt moleſteque feratis erroribus à ſel. rec. Clemente Papa XI. Prædeceſſore Noſtro per Conſtitutionem, quæ incipit *UNIGNITUS DE FILIIS*, ſaluberrimo, & ſapientiffimo iudicio rejectis damnatiſque Auguſtinianæ & Angelicæ Doctrinæ nomen obtendi, indeque audeque audere nonnullos Apoſtolicæ auctoritati, ac veſtræ eſtimationi detrahere, quod ipſa veſtrarum ſententiarum capita ejus Conſtitutionis cenſuris, notique inuſta eſſe calumniantur; Juſtam quidem animorum veſtrorum offenſionem laudi damus; qua nimirum vos germanos S. Thomæ diſcipulos maxime probatiſ. Magiſterio enim tanti Doctōris imbutos nihil decet magis, quam ut in additiſſima huic Sanctæ Sedi Fide obedientiaque præcipuum ſtudiorum ſuorum fructum, & laudem collocent; & abſonas refragantesque Apoſtolicis Decretis opinionones non averſentur modò, ſed per arma etiam lucis, & veritatis diſſipent, & evertant. Tantum tamen abeſt ut vicem veſtram doleamus, ut vobis potius gratulemur, quod hæc etiam in parte cauſa veſtra ab hujus Sanctæ Sedis rationibus ſejuncta eſſe non potuerit; quodque alienæ proſus calumniôſæque interpretationes ad conſtandam memoratæ Conſtitutioni invidiam temerè excogitatæ ad injuriam quoque veſtri nominis redundarint. Cæterum non aded vobis erat, aut dolendum, aut mirandum, quod cum ipſis Divinorum librorum oraculis, & Apoſtolicis definitionibus pro impotenti, obſtirmatoque partium ſtudio paſſim viſ afferatur, hæc eadem contentioniſ pervicaciæque licentia Angelicam Doctrinam ardentate non dubitaverit. Illud potius jure mirandum, quod tam præpoſtèro conſilio in hac cauſa locus eſſe potuerit, ubi Sancti Thomæ exploratiſſimis ſententiis, damnati errores diſeriffimè conſtantur. Quandoquidem omnipotentis Dei providentia factum eſt (a), ut Angelicæ Doctōris vi, ac veritate Doctrinæ, non ſolum innumera, quæ vel ipſius ætate, vel antea graſſatæ ſunt, ſed multæ etiam deinceps exortæ ſunt hæreſes, confulæ, & convictæ diſſiparentur. Magno igitur animo contemnite Dilecti filii, calumnias intentatas ſententiis veſtris de gratia præſertim per ſe, & ab intrinſeco efficaci, ac de gratuita prædeſtinatione ad gloriam ſine ulla præviſione meritōrum, quas laudabiliter hætenus docuiſtis, & quas ab ipſis SS. Doctōribus Auguſtino, & Thoma ſe hauſiſſe, & verbo Dei ſummorumque Pontificum, & Conciliorum Decretis & Patrum dictis conſonas eſſe ſchola veſtra, commendabili ſtudio gloriatur. Cum igitur bonis, & rectis corde ſatis conſtet, ipſique calumniatores, niſi dolum loqui velint ſatis perſpiciant SS. Auguſtini, & Thomæ (b) inconcuſſa, tutiſſimæque dogmata nullis proſus antediçtæ conſtitutionis cenſuris eſſe perſtriçta, ne quis impoſterum eo nomine calumnias ſtrere, & diſſentiones ferere audeat, ſub Canoniciſ penis diſtriçtè inhibebimus. Pergite porrò Doctōris veſtris opera ſole clariora ſine ullo proſus errore (c) conſcripta, quibus Eccleſiam Chriſti miræ eruditione clarificavit (d) inoffenſo pede decurrere, ac per certiffimam illam (e) Chriſtianæ Doctrinæ regulam ſacro Sanctæ Religionis veri-

tatem incorruptæque diſciplinæ ſanctitatem tueri, ac vindicare. Hæc ſunt enim Dilecti filii quæ Prædeceſſores Noſtri de Sancti Thomæ doctrina ſenſerunt, & prædicarunt; quæque Nos non modò ad curarum veſtrarum lenimentum, ſed ad animi quoque Noſtri ſolacium libentiſſimè uſurpamus; & præconio Apoſtolicæ vocis efferimus. Inclytus enim ordo iſte cui nomen dedimus; & quem expreſſe, Domino miſerante, profeſſi ſumus eodem Angelicæ doctrinæ lacte Nos aluit, ac licet impari inſtitutionis fructu, ad gerendam Eccleſiarum ſollicitudinem eduxit; ut privato etiam diuturnoque colendarum artium experimento edificere poterimus, quod ex Apoſtolatus ſpecula per hæc Litteras annunciamus. Deum interea, qui pacem, & veritatem diligendam præcipit, ſupplices rogate; ut ſincero Angelici Doctōris ſtudio, omnes in ſimplicitate cordis nitantur; quæ ille docuit, intellectu conſpicere, atque in unitate ſpiritus, & caritate fraternitatis quæ ille egit imitatione complere. Ad Vobis, Dilecti Filii, Apoſtolicam benedictionem peramanter imperimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 6. Novembris 1724. Pontificatus Noſtri anno primo.

Carolus Archiepiſcopus Emiſſenſis.

- (a) Pius V. in Bulla Mirabilis Deus 1567.
 (b) Alexander VII. in Brevi incipiente Litteras 1660.
 (c) Clemens VIII. in Brevi incipiente Dilecti Filii 1603.
 (d) In Collecta feſt.
 (e) Pius V. in Bulla ut ſupra.

CONSTITUTIO

III.

Qua locorum Ordinariis Italiz, Inſularumque adjacentium diſtriçtè mandatur, ut Seminariorum erectionem ſedulò promoveant, eorumque honeſtæ ſubſtentationi provideant Taxâ, & ſubſidiariâ reſpectivè unione Beneficiorum juxta modum à Sacro Tridentino Concilio præſcriptum; ac inſuper nova inſtituitur Congregatio Seminariorum nuncupanda, quæ recto illorum regimini, & adminiſtrationi præſideat, cum aliis ordinationibus, & clauſulis, ac derogationibus opportunit.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

*Servus Servorum Dei; Ad perpetuam
rei memoriam*

CREDITÆ Nobis cælitus diſpenſationis Officium ſalubriter exequi, adjuvante Domino, ſatagantes, ad ea mentem, curaſque Noſtras libenter convertimus, per quæ ſedulæ Clericorum inſtitutioni opportunè proſpicitur. Ubi enim illi à teneris annis, ſeu plantæ novellæ, benigniori culturâ educentur, Litterarumque ſcientiam in Seminariis accuratè informantur, cum poſteà ad laborioſa Eccleſiaſtica Miniſteria in Viam Dominicam tranſplantantur, Eccleſiarum regimini, populorumque ſaluti maxime fructuoſos, ac utiles eſſe diuturnâ plurimorum annorum experientiâ ſatis comperimus.

Exordium à ſuis pro ſedula Clericorum inſtitutione curis.